

SV. LADISLAV

uhorský kráľ

(1040? - 1095)

Sv. Ladislav pochádzal z arpádovského rodu. Bol synom kráľa Bélu I. a poľskej princeznej Ryksy (Rychezy). Narodil sa okolo roku 1040 vo vyhnanstve, v Poľsku.

Po návrate do Uhorska pomohol roku 1074 svojmu bratovi Gejzovi zosadiť z uhorského trónu kráľa Šalamúna, ktorý bol ich bratancom. Kráľom sa stal Gejza. Keď ten roku 1077 zomrel, prinútili Ladislava, aby sa ujal vladárstva, hoci pôvodne nechcel. Ladislav sa usiloval zmieriť s pokoreným Šalamúnom a chcel mu odovzdať i kráľovskú hodnosť, ale veľmoži mu v tom zabránili.

Sv. Ladislav bol úspešný panovník, ktorý rozšíril územie Uhorska, odrazil nájazdy nomádskych Pečenehov z východu a upevnil kresťanský poriadok v krajine. Bol azda najobľúbenejším panovníkom v celých uhorských dejinách. Zaslúžil sa aj o kanonizáciu viacerých uhorských kandidátov svätorečenia: kráľa Štefana, jeho syna Imricha, csanádskeho biskupa Gerharda a dvoch slovenských svätcov Svorada a Benedikta. Roku 1090 založil v Chorvátsku záhrebské biskupstvo.

V zápase o udeľovanie cirkevných hodností (tzv. boj o investitúru) Ladislav podporoval pápežov proti nemeckému cisárovi Henrichovi IV. Preto sa postavil i za Henrichovho súpera Rudolfa Švábskeho, ktorého dcéru si vzal za ženu. Iba na istý čas sa dostal do sporu s pápežom Urbanom II., a to pre obsadenie Chorvátska, ktoré bolo pápežským lénom.

Ladislav zomrel roku 1095 v Nitre alebo v jej blízkosti. Pochovali ho vo veľkovaradínskej katedrále, ktorú dal postaviť. Za svätého bol vyhlásený roku 1192.